

PASTÝŘI IZRAELE II/V

CECIL duCILLE

Stáda nepasete:

Aby člověk zplodil spravedlnost, musí být poddán Duchu svatému. Nezáleží na tom, jak upřímné jsou naše pohnutky a jak uvážené a správné máme úmysly. Pokud mé skutky neplynou z Božího ducha, Boha nepotěší. David chtěl Bohu vystavět příbytek. Měl naprosto čisté úmysly, a víc než to, měl přímé slovo od Boha, aby připravil materiál. Ale Bůh nakonec řekl ne. Nebyla to pro něj Boží dokonalá vůle. Měl pro to už jiného člověka, Davidova syna Šalamouna.

Nejzvláštnější rozpor v kázání evangelia je, že lidé používají Bibli, tedy Boží slovo, ale Boží slovo nemluví. Cokoli vezmete z Božího slova bez kontextu, ponese to vždy špatný význam nebo to úplně zkreslí Boha. Vezměme si velmi dobře známou pasáž, která je často vykládána mylně:

„A řekl jim: Jdouce po všem světě, kažte evangelium všemu stvoření.“ (Marek 16,15)

Posílá Bůh každého do celého světa, aby kázal evangelium? Říká, že máme všichni všechny křtít? V žádném případě. Bůh říká učedníkům, aby šli, a že On bude s každým jednat na osobní rovině. Jak byste mohli poslat někoho „do celého světa“, když ještě klopýtá kolem svého Jeruzaléma a zatím neprošel Judeou ani Samařím. Ještě neběžel s pěšáky, jak bude závodit s koňmi? (Jer 12,5)

Stejně jako Bůh nařizuje, aby byl muž zodpovědný za zaopatření svého domu, tak Bůh sám zaopatřuje svůj dům – církev. Stádo, které se sytí z Božího stolu, v Něm poroste a bude prospívat duchovně a ponese Bohu ovoce. Tady musím upřesnit, co je podle ducha Božího ovoce pro Boha – ovoce je pro Boha to, co oslavuje Boha a nepřispívá ke slávě a vyzdvižení člověka.

Dám vám jeden smyšlený příklad: Kdyby evangelista kázal s veškerou svou svědomitostí a s příčinností, ale byl by za tím jeho záměr stát se pastorem a mít svou vlastní církev, které by byl hlavou, pak jakkoli je jeho úsilí korunováno úspěchem, před Bohem je nula. Sklidí pozemský úspěch a Bůh mu zaplatí za jeho úsilí přivést duše do Božího

království, ale nestrádá si poklad v nebi. Bude mít jen dříví, slámu, strniště a nakonec se může stát, že takový člověk bude odvržen.

Ovoce je pro
Boha to, co
oslavuje Boha
a nepřispívá
ke slávě
člověka.

Kolosenským 3,17: „A všechno, cožkoli činíte v slovu nebo v skutku, všechno číňte ve jménu Pána Ježíše, díky činíce Bohu a Otci skrze něho.“

Z toho vyplývá, že Bohu se líbí jen ty myšlenky a skutky, které se dějí ve jménu Ježíše Krista čili v Jeho charakteru.

Proto Bůh ustanovil služebnost na zemi, aby krmila Jeho stádo, a zároveň se postaral o potřebná zaopatření, aby v Něm mohli růst. Největším cílem Boha je, aby Jeho synové vyšli připodobnění obrazu a charakteru Ježíše Krista, který je tím vzorem syna. To nacházíme zcela jasně v Římanům 8,29:

„Nebo kteréž předzvěděl, ty i předzřídil, aby byli připodobnění obrazu Syna jeho, aby tak on byl prvorozený mezi mnohými bratřími.“

Každý krok v životě křesťana, který jej připodobní Kristu, je v Božích očích považován za růst. To se ale neděje v dnešních církvích. Růst v církevním světě je to, že známe určité učení a že jsme schopni svědčit o Bohu, navzdory tomu, že Boží svědectví o tom konkrétním svědčícím člověku není dobré.

Navzdory církvím a moderním denominačním systémům lidé jsou krmeni z Boha. Některý dobytek je schopný přežít s málem, a dokonce prospívat v podmínkách, které by jiným žití znemožnilo. Některé krávy, tzv. pouštní dobytek, přežijí na holé půdě, vyhrabou si z ní kořínky. Zdá se mi, že většina Božího lidu je právě takovým pouštním dobytkem, a jsem velmi rád, že ještě žijí.

Navzdory situaci Boží hnutí, které tvoří pastýře pro Jeho stádo, úspěšně pokračuje. Můžeme tedy vyhlížet úplně nový typ služby rostoucí z Božích dlaní.

Důkazem toho, že stádo není syceno, je, že místo toho, aby se lidé čím dál víc podobali Ježíši, stávají se z nich duchovní trpaslíci vykazující příznaky nemoci – odpor k pokrmu nebo jakékoli formě výživy, touha po odpadcích, což jsou znaky anémie. Věřící, který má tendenci následovat člověka proti Božímu slovu, je ještě děťátko. Dalším příznakem je být přívržencem určitého člověka. Je to strašná choroba, protože mluví o modlářství – vyzdvihuje stvoření na místo Stvořitele.

Pokud je stádo dobře živené, dary ducha Božího budou ve společenství hojné. Nemyslím teď nízkoenergetické zveřejňování, kterému se říká prorokování a je tak často slyšet, nebo rozpoznávání špatného ve druhých, které je tak snadné, ale to pravé rozeznání másla a medu Slova. Viděl jsem v církvi mnoho proroků, kteří nedokážou rozeznat pravdu. Izaiáš, Jeremiáš a všichni proroci prorokovali bez ohledu na své porozumění. Neznali pravdu o tom, co prorokovali, a Písmo pečlivě zachycuje jejich snahu zjistit od Pána význam toho, co prorokovali, a že jim bylo řečeno, že to není pro ně, ale pro nás. I ďáblové vám můžou říkat věci o vaší minulosti a do určité míry prorokují i budoucnost, zvláště pokud se jedná o věci temnoty – nehody, úmrtí atd., ale Boží slovo je zjeveno jen Jeho vlastním. Na druhou stranu Boží lid postrádá rozpoznání, které je v podstatě rovno přítomnosti ducha Božího. Úplně základním druhem rozpoznání je rozpoznání dobrého a zlého. To je přímým důsledkem duchovní stravy – následující oddíl ten princip vysvětluje:

Každý krok
v životě
křesťana, který
jej připodobní
Kristu, je
v Božích očích
považován za
růst.

Izaiáš 7,15: „*Máslo a med jísti bude, až by uměl zavrci zlé, a vyvoliti dobré.*“

Ano, ti, kteří jedí máslo, což je smetana z mléka Božího slova, a med, který je produktem květiny, tedy pravdy, zpracovaným na sladko prací včely dělnice (ani mužské ani ženské pohlaví), ti budou umět rozeznat mezi zlem a dobrem a vyberou si to dobré. Je ale možné se sytit z Božího slova s lidským výkladem, tedy ne z Krista.

Boží slovo musí být od Boha. Mnoho kázání je postaveno na slovech z Bible, ale nejsou z Boha.

Povím vám krátký příběh, na kterém to uvidíme. Dětem v nedělní škole bylo řečeno, že když vyvolají jejich jméno, mají odpovědět veršem z Písma.

Jeden chlapec rádoby vtipně odpověděl: „Zaplakal Ježíš.“

Samozřejmě, že to je ten nejkratší verš v Bibli. A učitelka na to řekla: „Něco lepšího.“

A chlapec odpověděl veršem: „A odšed Jidáš, oběsil se.“

To se učitelce samozřejmě nelíbilo, protože nápad s verši zamýšlela jako zdroj požehnání a povzbuzení, a tak chlapce znovu požádala o nějaký lepší verš.

A ten přišel s veršem: „Jdi, a učiň také tak.“

To všechno jsou verše z Bible, stejně jako kterýkoli jiný verš. Rozdíl je v tom, že byly použity kontroverzně tak, že předaly myšlenku, která nebyla z Boha. Poslechněte si nějaká kázání z dnešních církví a přijdete na to, že většina z nich je stavěna tak, aby buď propagovala nějaké učení, nebo aby sloužila ku prospěchu nějaké organizaci. Kromě toho se také zaměřují na city posluchačů, aby je k něčemu pohnuly. V konečném důsledku prostě nejde o to, oslavit Boha.

Bůh nedopustí,
aby jediná
duše šla do
pekla kvůli mé
neposlušnosti.

Jen dokonalý Bůh je schopen nasytit hladovou lidskou duši.

Možná si teď kladete otázku: Jak to, že mi takové církve nebo skupiny také požehnaly? Uvědomte si prosím, že to je způsobeno tím, v jakém jste byli stavu. Před mnoha lety vám pravděpodobně požehnalo něco, co by vám dnes už nic nedalo, protože jste vyrostli. Mléko nebo pokrm, které tehdy nabízeli a vy jste je s nadšením přijímali, už nemohou uspokojit váš hlad. Boží slovo a život, který plyne z Ježíše, mohou být na různých úrovních podle toho, kde se nacházíme.

Písmo prohlašuje, že mléko je pro ty, kteří jsou ještě nemluvnátka a jejichž smysly ještě nejsou uzpůsobeny tak, aby mohli přijímat pokrm. Dalším stupněm je samozřejmě „hrubý pokrm“.

Takže:

- 1) mléko
- 2) pokrm
- 3) hrubý pokrm

Všechny tyto stupně jsou nezbytné, ale pokud se nemluvně neodpoutá od mléka a zůstává příliš dlouho nemluvnětem, trpí jakousi duchovní chorobou a potřebuje pozornost lékaře.

Nedůživých neposilujete:

Posilování nedůživých ovcí je jednou z povinností, které Bůh dává pastýřské služebnosti. Pastýři jsou ustanoveni Bohem. Nemohou být

ustanoveni člověkem, skupinou nebo částí církve. Duchovní ustanovení musí být nicméně rozpoznáno církví. Když si Bůh skrze svého proroka stěžuje, že se Jeho služebníci nestarají o Jeho stádo, že nikdo neošetřuje neduživé, znamená to, že pastýři nejsou poddáni duchu Božímu a že práce, ke které je Bůh vybavil svým nebeským milosrdenstvím, je opomíjena pro jiné věci. Bůh poskytuje milosrdenství potřebné k tomu, aby se s ním dalo účinně naložit a aby přineslo uzdravení a útěchu pro nemocné a utlačené. Dělalí to naši pastýři? Ano i ne je přirozená odpověď. Ano těch málo, kteří jsou vedeni duchem Božím, ne většina z nich, kteří jsou vedeni a motivováni sami sebou nebo světem.

Tajemství
nepravosti
působí tak, že
znecitlivuje
a hypnotizuje
svou oběť,
takže uvěří lži.

Bůh žehnej těm naivním bratřím, kteří řeknou: „Přesto konají dobré a šíří evangelium.“ Já na to říkám: „Ano, dělají něco dobrého a ano, šíří evangelium. Je však pravdou, že to vše konají, protože Bůh musí mít svou slávu. Ne však pro to, co dělají, ale navzdory tomu.“ Jinými slovy, Bůh nedopustí, aby jediná duše šla do pekla kvůli mé neposlušnosti. Nemůžu si ale říct, že kvůli mé neposlušnosti byla spasena duše. Bůh si používá neposlušných a platí jim v tomto životě za to, co udělali dobrého. Tito lidé, kteří tak posílají Pánu slámu, seno, strniště a budují si z toho svůj poklad v nebi, jsou však zkrachovalci. To vše píšu proto, abychom se odvrátili od práce mimo dokonalou Boží vůli a denně ji hledali.

Ježíš volal: „Jdu, abych konal Tvou vůli, Bože.“ Je možné dojít k takovému prozření a vyznat totéž? „Otče, jdu, abych činil Tvoji vůli.“ Jinými slovy: „Můj život nemá žádný jiný smysl, než konat Tvou vůli.“ „Bože, nedopuť, abych nadále žil v tomto šeru, dopuť, ať přebývám v centru Tvé vůle.“ Je možné, abychom se tak ze srdce modlili?

Na přirozené rovině jsou nemoci, stejně tak jsou nemoci i na duchovní rovině. Aby bylo možno s duchovní nemocí jednat, musí věřící projít vyšetřením, tak jako na přirozené rovině, pouze s tou výjimkou, že nejde o vyšetření těla. Duchovní bytost musí nejprve identifikovat problém a pak příčinu. Základem pro takové zkoumání musí být fakt, že je osoba spasena, zná Ježíše jako svého osobního spasitele a má osobní zkušenost s tím, že jí byly její hříchy odpuštěny. Má také zdravou touhu následovat kroky Ježíše Krista.

Každá duchovní nemoc se projevuje ve věřícím díky tomu, že má nějakou slabost, s níž ještě nedovolil Božímu duchu jednat. Na druhou

stranu jedná Boží duch v jeho životě a hledá příležitost s danou věcí naložit. Odpor vůči Duchu má svůj původ v duši. Duše, která je mysl, vůle, touhy a city, je zdrojem problému.

První otázkou by mělo být:

1. Je něco zlého či chyba v mém přemýšlení?
2. Je hřích či chyba v mém emočním životě? (Toto není třeba moc vysvětlovat, protože špatné pocity a špatné emoce jsou utajovanou a běžnou věcí mezi věřícími.)
3. Mám slabost ve své vůli, která mi brání sloužit Pánu?
4. Chybí mi vůle se modlit či dělat věci, o kterých vím, že mě učiní duchovním, jako např. půst, ztišení se či rozjímání nad Slovem?
5. Jsou mé touhy Božími touhami, ať už pro mě, pro mou rodinu či tělo Kristovo?
6. Toužím a lkám stále po egyptském pórku a česneku (obrazně řečeno)?
7. Táhne mě to stále k fantaziím a představám, které nejsou z Boha?

Nikdo není
schopen konat
Boží dílo, aniž
by byl pomazán
Duchem.

U většiny křesťanů je možno na většinu těchto otázek odpovědět souhlasně.

Slabosti, které budou odhaleny, když odpovíme na tyto otázky, jsou věcmi, které Pán chce, abychom Mu přinesli. Mnozí nezvládnou tyto věci sami. Potřebujeme Bohem předurčené pastýře, kteří pomohou ovečkám zbavit se duchovních nemocí. Většina duchovních nemocí je šířena démonickou aktivitou. Podobně jako funguje na přirozené rovině tetanus či jiný virus, tak démoni pracují na duchovní rovině. Zlí duchové najdou domov všude, kde je v duši temná oblast. Když má člověk rád alkohol, dříve či později dostane ducha alkoholu, aby zvýšil jeho touhu. Je-li člověk vydáný nějaké žádosti či žádostem, přijdou duchové žádosti a budou ho v tom podporovat. Brzy si už nebude moci pomoci, a bude dokonce slyšet poselství od špatných duchů a přitom si myslet, že jsou od Boha.

Krátká staříčká báseň říká:

„Zlé myšlenky – zloději, vkrádají se oknem srdce.

Jakmile si najdou cestu, vpustí dovnitř dalších tisíce...“

Tajemství nepravosti působí tak, že znecitlivuje a hypnotizuje svou oběť, takže uvěří lži. Pastýři, kteří to myslí dobře, ale nejsou v úzkém kontaktu s Duchem svatým, nemají nezbytné duchovní vybavení k „posilování oveček, které jsou nemocné“. Slovo Páně to dokonale popisuje:

„Duch Páně nade mnou, protože pomazal mne, kázati evangelium chudým poslal mne, a uzdravovati zkroušené srdcem, zvěstovati jatým propuštění a slepým vidění, a propustiti soužené v svobodu.“ (Luk 4,18)

Ježíš sám říká, že je schopen kázat evangelium, uzdravovat zkroušené srdcem, navrátit zrak slepým, dát svobodu zdrceným a kázat vysvobození zajatým, protože byl pomazán Duchem. Nikdo není schopen konat Boží dílo, aniž by byl pomazán Duchem.